

Nekaj nemških (?) judov želi v Budimpešti nemško igrališče, toda madjarski zastop mesta se ustavlja temu in tudi ogerska vlada ne mara biti judom, vsaj v tej reči ne, za klešče. No take sila pa tudi v resnici ni za nemško igrališče, posebno še ne, če je v rokah judov. Prosili so le-ti pa celo pri svitem cesarji pomoči.

Vunanje države. Kako očetovsko skrbijo sv. oče Leon XIII. za katoliške države in izlasti za naše cesarstvo, vidi se iz tega, da so brzojavno čestitali dr. Angererju, pomožnemu škofu na Dunaji, k 50letnici mašništva in še isto nedeljo so vsprejeli v posebnem zaslišanji avstrijskega poslanika in njega rodbino. — Sedanja italijanska vlada ima trdno voljo znižati državne stroške, toda velike težave dela ji v tem vojaštvo, kajti za-nj terja še vojni minister celo 80 milj. več, kakor se je doslej zanj izdajalo. Zato se ne zna, ali še ostane minister Rudini dalje na čelu vlade, vse kaže, da je ima že do volje. — Po vseh državah se množi ljudstvo, samo na Francoskem ne ali le malo, tako je narastlo prebivalstvo v zadnjih 10 letih samo za 200.000. Kakor pri nas, tako se kaže tudi ondi, da lezejo ljudje radi s kmetov v mesta. — Princ Neapoliški, najstarejši sin italijanskega kralja, je sedaj v Osbornu pri angleški kraljici in pravi se, da je ondi iz političnih namenov, ali mi opomenimo, da se angleška kraljica ne vtika v politične reči, ampak prepušča jih svoji vladi t. j. ministerstvu. — Nemški cesar Viljem je padel na ladiji, na kateri se vozi, ter si je v tem koleno ranil, pa kakor se kaže, rana ni nevarna. — Nekaj francoskih ladij je priplulo do ruskega mesta Kronstadt in sam car Aleksander je mornarje pogostil ter so jim v obče velike časti izkazovali. Nekateri zato sodijo, da je rusko-francoska zveza že v resnici toliko, kolikor gotova. — V Rumunijo prihaja neki iz tujih držav ubogih ljudi v tolikem številu, da so se jih jeli domači ljudje braniti; vsled tega pa je sedaj vlada vpeljala stroge naredbe zoper priseljence. — Bolgarski knez biva sedaj na Nemškem pri Kruppu, k oži, ki ima velike tovarne za tope ali kanone. Najbrž si jih knez nekaj naroči za Bolgarijo. — Mladi srbski kralj Aleksander se je že podal na Rusko, potoma pa obišče tudi svojo mater kraljico Natalijo. — Turska vlada ima še vedno opravka z roparji, ali kako je podoba, ne mara jih ujeti, sicer si ne more človek razložiti, zakaj da jih postaja čedalje več in so vedno drzniši. — V Arabiji, posebno v Djeppu, umrje vsak dan veliko ljudi za kolero. — V Perziji vre hudo med tamošnjimi — tobakarji, kajti društvo, ki prodaja tobak, misli mu ceno povišati. To pa tobakarjem nič kaj ne kaže. — Za spremenbo se poroča iz Amerike, da so štiri republike sklenile med seboj trgovinsko zvezo;

sicer pa se rado poroča z „unkraj sveta“ le ustajah ali nesrečah na železnicah.

Za poduk in kratek čas.

Kobilice selivke na Slovenskem.

Napisal J. Sattler.

(Dalje.)

Tudi nastopno leto je ta nezgoda zadela našo domovino. Omenjeni letopisec pravi: „Leta 1478, na Malo Gospojnico, so kobilice priletele iz Ogrskega za Dravo proti Pliberku (na Korškem); naredile so mnogo škode na žitu; požrle so mlado setev popolnoma in došle do Celovca, kjer so izginile po zimi“.

O letu 1484 pa piše: „Kobilice prišle so iz zemlje; vendar niso bile tolike in takšne, kakor one; bile so črne in skoro kakor mravlje. Okolu Dravberka, Pliberka in na mnogih drugih krajih bilo jih je veliko, in kjer so letele, bilo je vse črno. Plavale so tudi čez Dravo, in kjer so prišle na žito, naredile so mnogo škode. Pri Celovcu so izginile“.

Pa tudi poznej je ta nadloga še večkrat zadela prednike naše. Leta 1542. so kobilice uničile meseca avgusta vse poljske prideleke med Ptujem in Radgono, v okolici Celjski in na Kranjskem. Leta 1782. so bile zadnjič v naših krajih in so mnogo škode napravile, zlasti po Dravskem in Murskem polji in v Slovgoricah.

Kobilica selivka je skoro toliko, kakor znana naša zelena; dolga je do $5\frac{3}{4}$ cm. Nahajata se dve vrsti; jedna je sivkasto zelene barve, druga pa rudečkaste. Samica je večja. Proti jeseni odloži na prisojnih in suhih zemljiščih 150 jajčec, ki se jih v grudicah vkup drži po 40 do 100. Ako zimski mraz ni uničil zaloge, izležejo se pomladi blede-rumenkaste živalice, ki pa temniijo in v nekoliko urah počrne. Podobne so starim, samo da so manjše in da nimajo peroti. Ko so se prekožile drugič, ozelené in dobijo majhna krila. V tej dobi so posebno požrešne in škodljive. Meseca julija se navadno petič prelevijo in kobilice so povsem razvite.

Sedaj se vzdignejo in leté tako gosto, da so podobne črnim oblakom in da zatemnijo solnce. Roji so časi po več ur dolgi in do sto čevljev visoko; časi pa tudi samo 15 do 20. Tedaj se čuje šumot, ko bi prasketal ogenj, ali ko bi šla toča. Kadar se pa spuščajo na zemljo, zdi se, ko bi najgostejše snežilo.

Kamor pade tak roj, požré v jedni uri, časi tudi že v nekajminotah, vse zelenje, da ni poznati, kaj je ondu raslo. Kobilice jedó vse, celo trje; najljubša so jim pa žita in trava po senožetih. Kadar ni več tega, lotijo se kornuze, graha, zelja, krompirja, repe, kumar, buč

in celo vinske trte; naposled listja po grmovju in drevju; posebno jim gre v slast jesenovo.

Šum žročih kobilic je tolik, da ga primerjajo prasketajočemu ognju. Ko je vse do zadnje bilke pojedeno, vzdigne se pri lepem in toplem vremenu nekoliko kobilic in se zasuje v kolobar, potem ves roj in leti do bližnje zelenjave. Za njimi pa ostane zemljišče pusto in golo, kakor opaljeno.

Zivo nam opisuje že prerok Joël to grozno nadlogo, primerjajoč kobilice s sovražno vojsko, ki opustoši vinograde, oguli drevje, da stoji njegova veja brez lubja in listja. Pusta je dežela, končana pšenica; preplašen je kmet in vinogradnik se joka, ker so uničeni sadeži poljski. Goveda muka, ovce beketajo, ker nimajo paše. Pred njimi je bila dežela raj, za njimi je puščava. Podobne so konjem, in dirjajo kakor jezdec in hrušč je tak, kakor bi prasketal plamen; ne tišče se druga ob drugo; slednja ide svojo pot; silijo skozi okna, napadajo mesto, tekajo po zidu, gredo na streho; solnce in mesec otemnita in zvezde ne migljajo več.

(Dalje prih.)

Smešnica 31. Neki nekje peljajo hudo delca ali kakor se tacim pravi, ubogega grešnika na morišče, da ga povzdignejo na vešala. „Zakaj“, šepne v tem gledalec sosedu na uho, „zakaj se kje pravi temu, da je ubog grešnik?“ „Tega ne veš?“ odvrne mu on, „saj bogatih grešnikov ni navada obešati!“

Razne stvari.

(„Družba sv. Mohorja“) šteje letos 51.827 udov, torej za 3743 več, kakor lani. Lavantinska škofija daje ji letos 16.744 udov, 1251 več, kakor lanske leto in se ji je sploh pomnožilo število, najbolj pa v Ljubljanski in potem v lavantinski škofiji.

(Fotografije) našega mil. knezoškofa dobivajo se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru in sicer v veliki obliki komad po 1 gld., v mali obliki pa po 10 kr.

(Na znanje.) Volitev za okrajni zastop na Ptuji je v skupini kmečkih občin ustavljena, ker še reklamacija zavoljo povišanja števila zastopnikov ni rešena. Za tega voljo so se volilcem odvzele izkaznice; za bodočo volitev de lile se bodo nove.

(Brzovlak v Prago.) Ker se je zadostno število udeležencev za posebni brzovlak v Prago, povodom deželne razstave in drugih slavnosti, oglasilo in vsi za 3. avgusta, zato je vlak zagotovljen, in odhaja tedaj dne 3. avgusta: iz Trsta ob 9. uri 55 min. dop., Ljubljane ob 5. uri 30 min. pop., Zagreba ob 4. uri 30 min. pop., Zidanmosta, kjer se vlaki združijo, ob 7. uri 30 min. zveč., Celja ob 7. uri 58 min.

zveč. in iz Maribora ob 10. uri 19 min. zvečer. Pride pa v Prago 4. avgusta ob 5. uri pop. Vozni listki, ki veljajo 30 dni in za vsak vlak, naj se kmalu preskrbijo, dobivajo se pri prireditelju Jos. Paulinu, mednarodna potovalna pisarna v Ljubljani, kakor tudi v Mariboru pri g. M. Berdajsu, trgovcu, v Celji pa pri g. Drag. Hribarju, trgovcu.

(Slov. uradovanje) je vpeljal g. Val. Založnik, župan v Skomrah na Pohorji, v občinski pisarni, to pa za tega voljo, ker se je prepričal, da je v nemškem pismu, katero je podpisal, večkrat čisto kaj druga stalo, kakor je on mislil, da bi bilo.

(Za dijaško kuhinjo) Ptujsko nabralo se je ob godovanji preč. g. župnika Hajdinjskega 30 gld. Slava rodoljubni naši duhovščini! Bog plati!

(Okrajni zastop) Mariborski je imel leta 1890 43.587 gld. in 2 kr. prihodkov, stroškov pa 45.288 gld. in 2½ kr., torej je napravil dolga za 1701 gld. Čudno je tudi skrbel za ceste; tiste, katerih je treba mestjanom, pa niso v tej njegovi skrbi ostale zadnje. Se ve, da ni moglo biti drugače, čemu pa bi gospôda iz Maribora sedela v okrajnem zastopu?

(Ljudska šola.) Deželni šolski svet v Gradci je odločil, da dobite ljudski šoli v Bučah in pri sv. Lenartu nad Veliko nedeljo še drugi razred t. j. po dva učitelja.

(Špičke) ima več šolarjev v Središči, doslej jih je kacih 100 zbolelo, ali umrl še ni vsled njih nobeden otrok.

(Trtno ušico) našli so v vinogradih občine Skorešnjak v Halozah. Ta nepridiprav nam torej noče prizanesti.

(Sejem.) Na sejem se je dne 22. julija k sv. Magdaleni v Mariboru priglasilo 392 volov, 580 krav in 200 telet, tedaj vse govedi 1172. Prodalo se je živine veliko, največ krav in pa debelih volov.

(Ponesrečila) sta pri stavljenci nove hiše na stolnem trgu v Mariboru en delavec pa poslovođa g. Črnička, na srečo pa ne gre nobenemu za življenje.

(V okolici) Maribora postaja nevarno za premoženje, kajti v eni in isti noči vlomili so tatje v neko štacuno na tržaški cesti in pa v Radvanji pri oštirji Šprincniku in posestniku Lobniku. Kakor je podoba, bili so zločinci vsakokrat iste osebe.

(Obsodili) so pri c. kr. okrožni sodnji v Celji špeharja M. Auerja, ker je na trgu v Mariboru imel za se predobro tehtnico, na šest tednov težke ječe.

(Pet nog) ima tele, 1½ leta staro, katero je prignal nek kmet na sejem v Schremsu na Spodnjem Avstrijskem. Da mu je peti noga — peto kolo pri vozu, vidi se iz tega, da je ne rabi, da-si je gibčna, kakor ostalih čvetero.